

NEITHAL THINAIYIL VARUNAN VALIPADU

P.GURUMOORTHY¹, Dr.S.VAITHEESWARAN²,

1.Full-time Research Scholar

Department Of Tamil, Kalaignar Karunanidhi Government Arts College, Tiruvannamalai – 606603, Affiliated To Thiruvalluvar University, Serkkdu, Vellore, 632115.

Email: gurumoorthiguru10@gmail.com , Mob.No:8438832771.

2.Associate Professor, Department Of Tamil, Kalaignar Karunanidhi Government Arts College, Tiruvannamalai – 606603.

Received 30/04/2025

Accepted for publication 30/04/2025

Published 01/05/2025

Abstract

It is known from the Sangam literature that the Tamils structured their living environments very well. They divided the land into five parts and divided them into Land related Items the first, the second, and the third. They divided life into internal and external. In this way, this article explains the worship of Varuna, the god of weaving, which was practiced in the Sangam period and the current worship of Varuna..

Keywords: Neithal, Varunan, Tamil Lierature

நெய்தல் திணையில் வருணன் வழிபாடு

ப.குருமூர்த்தி¹, முனைவர் ச.வைத்தீஸ்வரன்²

1.முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

முதுகலை மற்றும் தமிழாய்வுத் துறை, கலைஞர் கருணாநிதி அரசு கலைக் கல்லூரி, திருவண்ணாமலை – 606 603. திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவுபெற்றது

Email: gurumoorthiguru10@gmail.com , Mob.no:8438832771.

2.இணைப்பேராசிரியர் நெறியாளர், முதுகலை மற்றும் தமிழாய்வுத் துறை, கலைஞர் கருணாநிதி அரசு கலைக் கல்லூரி, திருவண்ணாமலை – 606 603.

கட்டுரைச் சுருக்கம்:

சங்க இலக்கியங்களிலிருந்து தமிழர்கள் தங்கள் வாழ்விடங்களை மிகச் சிறப்பாக வடிவமைத்தனர் என்பது அறியப்படுகிறது. அவர்கள் நிலத்தை ஐந்து பகுதிகளாகப் பிரித்து, அவற்றை நிலம் தொடர்பான பொருட்கள் - முதல், இரண்டாம் மற்றும் மூன்றாம் என வகைப்படுத்தினர். வாழ்க்கையை அகம் மற்றும் புறம் என்று பிரித்தனர். அவ்வகையில், சங்க

காலத்தில் நிலவிய வருண வழிபாட்டையும், தற்போதுள்ள வருண வழிபாட்டையும் இந்த கட்டுரை விளக்குகிறது

முன்னுரை

தமிழர்கள் மிகவும் சிறப்பாக தனது வாழ்வியல் சூழல்களைக் கட்டமைத்து வாழ்ந்தவன் என்பது சங்க இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. நிலத்தினை ஐந்தாக பிரித்து அவற்றுக்கு தெய்வம் முதற்கொண்டு முதல், கரு, உரிப்பொருள் என பிரித்துள்ளான். வாழ்வை அகம், புறம் என பகுத்தான். இவ்வகையில் நெய்தல் திணையின் தெய்வமான வருணன் வழிபாடு சங்க காலத்திலேயே வழக்கிழந்ததைப் பற்றியும் தற்போதைய வருணன் வழிபாடு பற்றியும் இக்கட்டுரை விளக்குகிறது.

திறவு சொற்கள்

வருணன் – வருணன் வழிபாடு – நெய்தல் திணை – கடற்றெய்வம் – இலங்கையில் வருணன் வழிபாடு – தேவுந்தர – உபல்வன் – உதகபால – தெவொல் தெய்வம் – நெய்தல் திணைத் தெய்வம்.

நெய்தல் திணை

தமிழர்கள் தாம் வாழும் நிலத்தினை ஐந்தாக பிரித்து அவற்றுக்கு முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் என வகைமைப்படுத்தி வாழ்ந்தான். அவை,

“கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இறுவாய்

முற்படக் கிளந்த எழுதிணை என்ப” ^{1/தொல்.பொருள்.நூற்.1/}

அவற்றுள்,

“நடுவண் ஐந்திணை நடுவணது ஒழியப்

படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே” ^{2/தொல்.பொருள்.நூற்.2/}

மேற்காட்டிய நடுவண் ஐந்திணை குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் என்பனவாம். நெய்தல் திணையின் முதற்பொருள் கடல், கடல் சார்ந்த நிலம். கருப்பொருள் மீன்பிடித் தொழில், உப்பு உற்பத்தி, கடல் வழி பயணம், கடல் சார்ந்த உயிரினங்கள் (மீன், பவளம், நண்டு, கடல் தவளை, கடல் பறவை போன்றவை), உரிப்பொருள் இரங்கல், துயரம், பிரிவு, கடல் சார்ந்த துன்பங்கள். நிலத்துக்குரிய

தொழில் மீன்பிடித் தொழில், உப்பு உற்பத்தி, கடல் வழி வர்த்தகம், நெசவு, மான் வேட்டை, தேவத்தனம் வருணன், கடலாங்காரன், மீனவன், காளி, மார்க்கண்டேயர். மக்கள் மீனவர், உப்பு ஆலைத் தொழிலாளர்கள், வணிகர்கள், நெசவாளர்கள், மான் வேட்டைக்காரர்கள். உடைகள் நெசவுத் தொழில் மூலம் தயாரிக்கப்பட்ட துணிகள், மீன் பிடி வலை, கயிறு, பொழுது கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில் என்னும் பெரும் பொழுதுகளும் வைகறை, எற்பாடு என்னும் சிறுபொழுதும் நெய்தல் நிலத்துக்குரிய பொழுதுகளாகும்.

திணைத் தெய்வங்கள்

திணைத் தெய்வங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் தொல்காப்பியத்தில் தெளிவாக குறிப்பிடப்படுகிறது. அவை,

“மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்

சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்

வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்

வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்

முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச்

சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே”^{3(தொல்.பொருள்.நூற்.5)}

நிலத்தை அதன் இயற்கைக்கு ஏற்பக் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என ஐந்து பிரிவாகப் பிரித்தனர் பண்டைத் தமிழர். அவ்வாறு பிரித்த ஒவ்வொரு நிலப்பிரிவுக்கும் ஒவ்வொரு தெய்வத்தை அமைத்து வழிபட்டார்கள். மலைநாடாகிய குறிஞ்சிக்குத் தெய்வம் முருகன். காட்டு நிலமாகிய முல்லைக்குத் தெய்வம் மாயோன் என்னும் திருமால். வயல் நாடாகிய மருதத்துக்குத் தெய்வம் வேந்தன் என்னும் இந்திரன். கடற்கரைப் பகுதியாகிய நெய்தல் நிலத்திற்குத் தெய்வம் வருணன். வளம் அற்ற பாலை நிலத்துக்குத் தெய்வம் கொற்றவை ஆகிய காளி, மிகப்பழைய நூலாகிய தொல்காப்பியத்தில் இச்செய்தி கூறப்படுகிறது.

இந்தக் கட்டுரையிலே கடல் தெய்வமாகிய வருணனைப் பற்றிச் சிறப்பாக ஆராய்வோம். வருணன் மேய பெருமணல் உலகம் என்பது வருணனுக்குரிய நெய்தல் நிலம் ஆகும். கும். அலைகடலைத் தமது வாழ்க்கைக் களமாகக்கொண்டு கடற்கரையில்

வாழ்கின்ற பட்டினவரும், கடல் கடந்து கப்பல் வாணிகம் செய்யும் வணிகப்பெரு மக்களும் பண்டைக்காலத்தில் வருணனைத் தமது வழிபடுகடவுளாகக் கொண்டிருந்தார்கள். எனவே, கடற்றெய்வமாகிய வருணன், கடற்கரை ஊர்களில் வாழ்ந்த மக்களுக்கு வாழ்வளிக்கும் தெய்வமாக விளங்கிற்று.

சங்க இலக்கியத்தில் வருணன்

வருணனைப் பற்றிய செய்திகள் சங்க நூல்களில் அதிகமாகக் காணப்படவில்லை. ஏனைய முருகன், திருமால், இந்திரன், கொற்றவை என்னும் தெய்வங்களைப் பற்றிச் சங்க நூல்களில் பல செய்திகள் கிடைக்கின்றன. ஆனால், வருணனைப்பற்றிய செய்தி கள் கிடைக்கவில்லை. இதனால், கடைச்சங்க காலத்திலேயே வருணன் வழிபாடு மறைந்துவிட்டது என்று கருதலாம். வருணன் வழிபாடு மறைந்ததற்குக் காரணமும் உண்டு. அஃதென்ன காரணம் என்றால், மணிமேகலை என்னும் சுடற்காவல் தெய்வத்தின் வழிபாடு புதிதாகப் புகுந்ததுதான். கி.மு. மூன்றாம் நூற்றண்டிலே மதம தமிழ் நாட்டில் இடம் பெற்றது. பௌத்த மதத் தெய்வங்களில் மணிமேகலா தெய்வமும் காரணம் எனலாம். அத்தெய்வம் கடலின் காவல் தெய்வம் ஆகும். கடலில் செல்பவர்களுக்கு இடுக்கண் நேராமல் பாதுகாக்கவேண்டியது மணிமேகலையின் கடமை. எனவே, பௌத்த சமய மணிமேகலை வந்தபிறகு பழைய வருணன் வணக்கம் பையப் பைய மறைந்துபோயிற்றுப் போலும். இக்காரணத்தினாற் போலும் கடைச் சங்க நூல்களிலே வருணனைப் பற்றிய செய்திகள் காணப் படவில்லை.

தொல்காப்பியத்திலே வருணன் பெயர் கூறப்பட்டது. பிறகு சிலப்பதிகாரத்திலே வருணனைப்பற்றிய குறிப்பு காணப்படுகிறது. அக்குறிப்பிலும் வருணன் என்னும் பெயர் கூறப்படாமல் கடற்றெய்வம் என்று மட்டும் கூறப்படுகிறது.

“கரியமலர் நெடுங்கட் காரிகைமுன் கடற்றெய்வங் காட்டிக்காட்டி

யரியசூள் பொய்த்தார் அறனிலரென் றேழையம்யாங் கறிகோமைய”⁴

(சிலம்பு: கானல்வரி - 5)

“பூக்கமழ் கானலிற் பொய்ச்சூள் பொறுக்கென்று

மாக்கடற் றெய்வநின் மலரடி வணங்குதும்”⁵ (சிலம்பு: கானல்வரி - 51.)

இவையன்றி, வருணனைப்பற்றிய வேறு குறிப்புகளைச் சங்கநூல்களில் நான் காணவில்லை. ஆகவே, இத்தெய்வத்தைப்பற்றிய முழு வரலாறு நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. கி. பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே வருணன் வழிபாடு தமிழ்நாட்டில் மறக்கப்பட்டு மறைந்துபோயிற்று என்று கருதலாம். ஆனால், வருணன் வழிபாடு மிகப் பழங்காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் நிகழ்ந்துவந்தது என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

ஆரிய வழிபாட்டில் வருணன்

தமிழரைப்போலவே ஆரியரும் வருணனை வணங்கினார்கள். ஆனால், தமிழரின் வருணன் வேறு; ஆரியரின் வருணன் வேறு. இவ்விரு வருணருக்கும் பெயர் ஒற்றுமை தவிர வேறு ஒற்றுமைகள் இல்லை. இங்கு, இரண்டு வருணர்களைப்பற்றிய ஆராய்ச்சியில் புக வேண்டுவதில்லை. தமிழ் வருணனும் ஆரிய வருணனும் ஆதியில் வெவ்வேறு தெய்வங்களாக இருந்தனர். பின்னர், திராவிட தெய்வங்களுக்கும் ஆரிய தெய்வங்களுக்கும் பிற்காலத்தில் தொடர்பு கற்பிக்கப்பட்டதுபோல, இந்த வருணர்களுக்கும் தொடர்பு கற்பிக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

பண்டைக் காலத்திலே தமிழரில் நாகர் என்னும் பெயருள்ள இனத்தினர் இருந்தனர் என்பது சங்க நூல்களினால் தெரிகிறது. நாகர் கடற்கரைப் பகுதிகளிலே வாழ்ந்தனர் என்பதும் அவர்கள் கடல்மீது கலத்தில் சென்றனர் என்பதும் தெரிகின்றன, அவர்கள் இப்போது பட்டினவர் என்று கூறப்படுகிற நெய்தல் நில மக்களின் இனத்தவர்போலும், கடற்கரைப் பக்கங்களில் வசித்த அவர்கள் வருணனை வணங்கினார்கள்போலும்

இலங்கைத் தீவில் வருணன் வழிபாடு

வருணன் வழிபாடு, தமிழ்நாட்டில் மட்டும் நிகழ்ந்ததாகக் கருத வேண்டா. தமிழகத்தை அடுத்துள்ள இலங்கைத் தீவிலும் வருணன் வழிபாடு பண்டைக் காலத்தில் நிகழ்ந்தது. வருணன் வழிபாடுமட்டுமன்று, ஏனைய முருகன், திருமால், இந்திரன் வழிபாடுகளும் இலங்கைத் தீவிலே நடைபெற்றன. இப்போது, வருணன் வணக்கம் இலங்கையில் நிகழ்ந்ததைப் பற்றி மட்டும் கூறுவோம்.

இலங்கைத்தீவிலே வருணன் வழிபாடு தொன்றுதொட்டு நடை பெற்றுவந்தது. தமிழ்நாட்டில் நிகழ்ந்ததுபோலவே இலங்கையிலும் வருணன் வழிபாடு கடற்கரைப் பகுதிகளிலேதான் நிகழ்ந்தன. இலங்கைத் தீவின் தென்கோடியிலே, கடற்கரை ஓரத்திலே தேவுந்தர என்னும் நகரம் உண்டு. தேவுந்தர என்பது தேவிநுவர என்பதன்

திரிபு. தேவிநுவர என்னும் சிங்கள மொழியின் பொருள் தேவநகரம் என்பது. தேவிநுவர என்னும் சொல்லைச் சிங்களவர் தேவுந்தர என்றும் தேநுவர என்றும் வழங்குவர். தமிழர் தனவா என்று வழங்குவர். ஆங்கிலேயர் தொண்ட்ரா என்று வழங்கினார்கள். இந்த நகரத்திலே உபுல்வன் என்னும் தெய்வத்திற்கு ஒருகோயில் இருந்தது. பேர்போன இந்த உபுல்வன் கோயிலைப் போர்ச்சுகீசியர் 18-ஆம் நூற்றாண்டில் இடித்துத் தகர்த்து அழித்துவிட்டார்கள். சிங்கள மொழியில் உபுலவன் என்றால் வருணனைக் குறிக்கும்.

வருணனுக்கு உபுல்வன் என்னும் பெயர் எப்படி உண்டாயிற்று? உதகபால வருணன் என்னும் சொல்லின் சிதைவுதான் உபுல்வன் என்பது. உதகபாலன் என்றால் நீரை ஆட்சி செய்கிறவனென்பது பொருள். சிங்கள இலக்கண முறைப்படி உதகபால என்பது உதபால என்றாகிப் பின்னர் உதபால என்பது உபுல் என்றாயிற்று என்பர் சிங்கள மொழி அறிந்தவர். வன் என்பது வருணன் என்னும் சொல்லின் திரிபு என்பர். வருணன் என்பது வணன் என்றாகிப் பின்னர் வணன் என்பது வன் என்றாயிற்று. எனவே, உதகபால வருணன் என்னும் சொல்லின் திரிபு உபுல்வன் என்பது உதகபாலன் என்பது நீர்க்கடவுளாகிய வருணனையே குறிக்கும். தேவுந்தர நகரத்தில் கோயில்கொண்டிருந்த உபுல்வன் (உதகபால வருணன்) தெய்வம், கடலிலிருந்து வந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. அப்படி என்றாற் பொருள் என்ன? உபுல்வன், கடல் தெய்வம் என்பது தானே பொருள். உபுல்வன் தெய்வத்தை கிஹிராளி உபுல்வன் என்பர் சிங்களவர். கிஹிராளி என்றால் செஞ்சந்தன மரம் என்பது பொருள். செஞ் சந்தன மரத்தினால் செய்யப்பட்ட உபுல்வன் (வருணன்) உருவம் கடலில் மிதந்து வந்து தேவுந்தர நகரத்துக் கடற் கரையில் ஒதுங்கியதாகவும் அதனை எடுத்துவந்து கோயிலில் வைத்து வழிபாடு செய்ததாகவும் கூறுவர்.

இலங்கைத் தீவின் தென்மேற்குப் பகுதியிலும் கடற்கரை யோரத்தில் வருணனுக்கு ஒரு கோயில் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. அக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருந்த தெய்வத்திற்குச் சிங்களவர் தெவொல் என்று பெயர் கூறுவர். தெவொல் என்பது உதகபால என்னும் சொல்லின் திரிபு என்பர். உதக, தக, உத என்னும் சிங்களச் சொற்களுக்குத் தண்ணீர் என்பது பொருள் நீர்க்கடவுள் என்னும் பொருள் உள்ள தகபால என்னும் சிங்களச் சொல் தகபல என்றாகி, பிறகு தகபல என்பது தயவல் என்றாகி, பின்னர் தயவல என்பது தெவல என்றாகி, தெவல என்பது தெவொல் என்றாயிற்று என்று கூறுவர் சிங்கள அறிஞரான டாக்டர். S. பரணவிதன அவர்கள். எனவே தெவொல் என்னும் பெயர் உதகபாலனாகிய வருணனைக் குறிக்கிறது என்பதில் ஐயமில்லை. தெவொல்

தெய்வம் இலங்கைக்கு வந்த வரலாறு கூறப்படுகிறது. அது என்னவென்றால்: தமிழ்நாட்டுக் கப்பல் வாணிகன் ஒருவன் கடலிற் சென்றுகொண்டிருந்தபோது, அவனுடைய மரக் கலம் உடைந்து, கடலில் தத்தளித்துக்கொண்டிருந்தான். அவனுடைய அல்லலைக் கண்ட கடற்காவல் தெய்வமாகிய மணிமேகலை (இது பௌத்த மதத்தைச் சேர்ந்த கடற்காவல் தெய்வம்), அவனுக்குக் தெப்பம் ஒன்றைக் கொடுத்து அவனைக் கரையேற்றியது.) அந்த வணிகனுக்கு ஏற்பட்ட கோயில்தான் தெவொல் கோயில்.

இந்தக் கதையை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆனால், இதில் சில உண்மைகள் மறைந்து கிடக்கின்றன. தமிழ்நாட்டு வாணிகனுக்கு மணிமேகலா தெய்வம் உதவிசெய்திருந்தால் அந்த நன்றிக்காக அவன் கட்டிய கோவிலில் மணிமேகலா தெய்வத்தை வைத்துப் பூசை செய்திருக்க வேண்டும். ஆனால், அதற்கு மாறாக தெவொல் (உதகபாலன்) தெய்வத்தை வைத்துப் பூசை செய்திருக்கிறான். தமிழ்நாட்டு வாணிகன், தனக்கு உதவிசெய்த தெய்வம் உதகபாலன் ஆகிய வருணன் என்று நம்பியபடியால் அத்தெய்வத்திற்குக் கோயில் அமைத்து வழிபட்டான். தமிழருடைய பழய கடற்றெய்வம் வருணன் ஆகையால் அந்த முறைப்படி வருணனுக்குக் கோயில் கட்டி வணங்கினான். பின்னர், பௌத்த மதம் பரவிய காலத்தில், பௌத்த மதத்தின் கடற்றெய்வமாகிய மணிமேகலை வணக்கம் ஏற்பட்ட காலத்தில், தமிழ் வணிகனுக்குக் கடலில் உதவிசெய்த தெய்வம் மணிமேகலைதான் (வருணன் அல்லன்) என்பதை வற்புறுத்த மணிமேகலை வணிகனுக்கு உதவி செய்தது என்னும் கதை கற்பிக்கப்பட்டதுபோலும். எனவே, தெவொல் தெய்வம் என்பது தமிழரின் வருணன் என்பது உறுதிப்படுகிறது.

பழந்தமிழ் நாட்டில் நிகழ்ந்த வருணன் வணக்கம் இலங்கைத் தீவில் எப்போது இடம்பெற்றது? இலங்கைத்தீவு பௌத்தமதத்தின் கோட்டை போன்றது. எனவே, இலங்கைத்தீவில் பௌத்த மதம் பரவிய பிறகு, தமிழரின் வருணன் வணக்கம் இலங்கையில் புகுந்திருக்க முடியாது இலங்கையில் பௌத்தமதம் புகுவதற்கு முன்பே வருணன் வணக்கம் அங்குச் சென்றிருக்கவேண்டும். கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் பௌத்தமதம் இலங்கைக்குச் சென்றது என்பது சரித்திர உண்மை. பௌத்தமதம் இலங்கைக்குச் செல்வதற்கு முன்பு, இலங்கையில் வாழ்ந்திருந்த மக்கள் யாதொரு தெய்வ வழிபாடும் இல்லாமல் மிருகங்களைப்போல வாழவில்லை, அவர்கள், தமிழர் வணங்கிவந்த முருகன், திருமால், இந்திரன், வருணன் முதலிய தெய்வங்களை வணங்கிவந்தனர். பௌத்தமதம் இலங்கையில் பரவி வேர் ஊன்றியபிறகும் பழைய

தெய்வ வணக்கங்கள் மறைந்துவிடவில்லை. ஆனால், ஒரு மாறுபாடு ஏற்பட்டது. அது என்னவென்றால், புத்தர் வணக்கம் (புத்தர் வழிபாடு) முதன்மை இடம் பெற்றது: முருகன், திருமால், வருணன் முதலிய தெய்வங்கள் பின் அணியில் நின்றன. அதாவது, பழைய தெய்வங்கள் சிறு தெய்வங்களாகக் கருதப்பட்டன. ஆனால், இத்தெய்வங்களின் வணக்கம் மறைந்துவிடவில்லை.

தற்போதும் நடைபெறும் வருணன் வழிபாடு

இலங்கைத் தீவின் தென்கோடியில் தேவந்தர நகரத்தில் இருந்த உபல்வன் (வருணன்) கோயில் போர்ச்சுகீசிய மதவெறியர்களால் தகர்த்து அழிக்கப்பட்டபோதிலும், அத்தெய்வத்திற்கு ஆண்டுதோறும் விழா நடைபெறுகிறதாம். அவ்விழாவில் வருண னுடைய முத்துக்குடை ஊர்வலமாகக் கொண்டுபோகப்படுகிறதாம். வருணன், கடலுக்குத் தெய்வம் ஆகையால், கடலில் கிடைக்கும் சிறந்த பொருளாகிய முத்தினால் குடையமைத்து வருணனை வழிபடுகிறார்கள்.

வரலாறு திரிப்பு

இலங்கையில் இருந்த வருணன் வழிபாடு, வட இந்தியாவிலிருந்து ஆரியர்கள் இலங்கையில் புகுத்திய வழிபாடு என்று சிங்கள அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். இது தவறான கருத்து. இலங்கைக்கு அருகில் உள்ள தமிழ் நாட்டிலே, சங்க காலத்திலே வருணன் வழிபாடு நிகழ்ந்து வந்தது என்னும் உண்மையை அவர்கள் அறியார். அறிந்திருந்தால் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வருணன் வழிபாடு இலங்கைக்குச் சென்றது என்னும் உண்மையை ஒப்புக் கொள்வார்கள். "வருணன் மேய பெருமணல் உலகம்" என்னும் தொல்காப்பிய சூத்திரத்தை ஓதியுணர்ந்து அவர்கள் உண்மை யறிவார்களாக.

கிராமங்களில் வருணன் வழிபாடு

தற்போது உள்ள கிராமங்களில் மழைப் பொழிவு நீண்ட நாட்களாக இல்லை என்றால் அவ்வூர் மக்கள் சேர்ந்து நீர் நிலைகளின் அருகாமையில் பொங்கல் வைத்து உயிர் பலி இட்டு வருணனை வேண்டுகின்றனர். இம்முறை எவ்வாறாக இருப்பினும் வழிபடும் இறைவன் வருணனாக இருக்கிறான். வருணனுக்கு என்று தமிழகத்தில் சிறப்பு தனி வழிபாடுகள் இல்லை என்றாலும், சான்றாக திருவண்ணாமலையில் வருணன் இலிங்கம் உள்ளது போன்று புராணம் தொடர்புடைய இடங்களில் வருணன் பற்றிய நினைவுகள் தமிழகத்தில் மீதம் உள்ளனர்.

முடிவுரை

தமிழரின் நெய்தல் திணைத் தெய்வமான வருணன் வழிபாடு தமிழகத்தில் கி.பி இரண்டாம் நூற்றாண்டிலேயே மறைந்துவிட்டது. இருப்பினும் பக்கத்து தீவான இலங்கையில் பல்வேறு வரலாற்று திரிபுகளின் மத்தியிலும் அந்த வழிபாடு இலங்கையில் சமீபகாலம் வரையில் நிகழ்ந்து வந்தது. ஏன்? கோயில் அழிந்து விட்டபோதிலும், இன்றும் வருணன் திருவிழா நடைபெறுகிறது! இந்த உண்மையினை அறிந்து தமிழரின் பழமையான வருணன் வழிபாட்டினை மீதம் இருக்கும் இடங்களிலாவது தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டும்.

துணைநூற்பட்டியல்

1. திருஞானசம்பந்தம், முனைவர். ச., தொல்காப்பியம் மூலமும் உரையும், கதிர் பதிப்பகம், திருவையாறு.
2. வேங்கடசாமி நாட்டார், ந. மு., சிலப்பதிகாரம் (மூலமும் உரையும்), ராமையா பதிப்பகம்.

Copyright (c) 2025 Author

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).